

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2021. • br. 3 • god. XV.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 »Ora et labora – moli i radi« naš je put

mons. Giorgio Lingua

17 U biskupovim je riječima vidjela volju Božju

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Najvažnija životna odluka je opredjeljenje za Krista

21 Cavtat, Čakovec

22 Dubrovnik, Ivanić-Grad

24 Kaptol, Marinci

25 Nin, Novska

27 Osijek

28 Plina – Stablina

29 Pula

30 Split

31 Subotica, Ugljan

32 Uskoplje, Valpovo

33 Vancouver, Kanada

34 Zadar, Zagreb – župa sv. Josipa

35 Zagreb – župa sv. Mirka

36 Zagreb – župa sv. Petra

37 Zemunik

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Kristina Injić

38 Redovnički zavjeti...

Željana Lučić

40 Peti dječji kamp na Šipanu

Kutak za najmlađe...

42 Riješi križaljku!

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

»Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom« (Mk 10,21). Riječi su iz Markova evanđelja koje slušamo u misi proslave bl. Marije Propetoga 9. srpnja svake godine od njezine beatifikacije 6. lipnja 2003. godine u Dubrovniku. Predslavitelji mise blaženičina spomendana, odnosno mise blagdana u Blatu, tumače ovaj evanđeoski ulomak nadahnuti Duhom Svetim i prepoznajući u njemu ključnu riječ blaženičina odaziva Bogu na njegov poziv.

Blaženica je još kao djevojčica slušala te riječi, posebice kad bi ih svojoj djeci čitao otac Antun i tumačio da ih razumiju i po njima žive. Mala je Marija već tada duboko proživljavala Božju riječ i odlučila je provesti u djelo, ostaviti sve zemaljsko i podijeliti siromasima. U mladosti je nastavila provoditi nauk, najbolje što je mogla u svojim okolnostima, a posvemašnje se ostvarenje dogodilo u osnutku Družbe Kćeri Milosrđa 1920. godine. Providnost je Božja vodila njezin život od najranije dobi i malo po malo je pripravljala za karizmu milosrđa otjelovljenu u redovničkoj zajednici koja se raširila iz njezina rodnog Blata preko okolnih mjesta tadašnje države i drugih zemalja sve do Južne Amerike, a danas i na afrički kontinent. Uvijek se pouzdala u Providnost i u nadahnuća Duha Svetoga, pa su pothvati koje je poduzimala u služenju čovjeku u potrebi uvijek urodili dobrim plodom. Prepoznavala je volju Božju i posve joj se predavala, pa i onda kad je to od nje zahtijevalo puno žrtve. Bila je istinska Božja suradnica. Neka nam bude uzorom i zagovornicom da i mi kao njezini štovatelji u svom životu prepoznamo Božju volju i predano je izvršavamo, s potpunim pouzdanjem u njegovo vodstvo.

Neka nas prijateljevanje s Božjom riječi i posebice njezina tumačenja naših propovjednika u misama devetnica i trodnevnica i proslava spomendana u raznim mjestima, a posebice onima gdje djeluju sestre Kćeri Milosrđa, te mise blagdane bl. Marije Propetoga u Blatu, potaknu da se otvorimo Kristu i snazi Duha Svetoga, da sav naš život bude posvećen Bogu.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

»Ora et labora – moli i radi« naš je put

**Devetnaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu
od 30. lipnja do 9. srpnja 2021.**

U Blatu na Korčuli, rodnom mjestu bl. Marije Propetoga, od njezina proglašenja blaženom 6. lipnja 2003. u njezinu svetištu uz Kuću maticu Družbe Kćeri Milosrđa redovito se odvija devetodnevna duhovna priprava za njezin blagdan 9. srpnja. Ovogodišnja devetnica se zbog pandemije koronavirusa, kao i prošle godine, slavila na Plokati, prostoru ispred župne crkve Svih svetih, a voditelj devetnice je bio Josip Galić, župnik župe Presvetoga Srca Isusova u Potocima, u susjednoj Bosni i Hercegovini. Svaki se dan devetnice molilo za posebnu nakanu. Svagdanje je slavlje završavalo blagoslovom s moćnikom bl. Marije Propetoga, koji se u procesiji prenosio u župnu crkvu i stavljao na blaženičin oltar, gdje su vjernici imali mogućnost za osobnu molitvu. Ove je godine blaženičino svetište dobilo novi moćnik, rad akademskog kipara Jeronima Tišljara.

Prvi dan devetnice molilo se za vjeru u providnost i ljubav prema radu po uzoru na sv. Josipa. Na euharistijskom je slavlju uz don Josipa bio i župnik župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji Robert Jugović. Propovjednik je govorio o radu po kojem je čovjek sličan Bogu: »Sam se Bog predstavlja kao onaj koji radi. A čovjeka je stvorio na svoju sliku. Bogu je rad igra. Grijeh prvoga čovjeka odrazio se na rad i na kazne koje su slijedile nakon grijeha: bolest, smrt, izgon iz zemaljskog raja, gubitak posvetne milosti. Rad je postojao i u zemaljskom vrtu, ali je bio drukčiji – čovjeku je rad bio zadovoljstvo i sve što je čovjek radio, rađalo je svojim plodovima. Bog čovjeku ne kaže da će obrađivati vrt, jer vrt je simbol čistoće, uspjeha i uređenog prostora. Vrt je pojam blagostanja u koji Bog stavlja čovjeka. Bog kaže čovjeku da će obrađivati zemlju, a ona je nezaštićena, napadaju je divlje zvijeri i bolesti. Mi smo slika Božja upravo po radu. Rad nas spašava, njime osiguravamo svoj tjelesni život i

život svoje obitelji, čini nas stabilnim osobama. Kršćansko geslo je *Ora et labora* – moli i radi. Budimo slika Božja u ovome svijetu upravo po radu. Bog u svom naumu dolaska u ovaj svijet nije povjerio malog Isusa nijednom farizeju ni saduceju, ni pismoznancima ni svećeničkoj obitelji, nego ga je povjerio radniku, tesaru, sv. Josipu. I Isus je prošao taj zemaljski put rada. Ne budimo samo oni koji će raditi, jer nam sâm rad ne daje smisao života. *Ora et labora* je naš put.»

Liturgijsko su pjevanje, pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, predvodili ovogodišnji prvo-pričesnici, a predmolili su i otajstva svete krucije prije slavlja.

Drugi dan devetnice bio je obilježen *molitvom za domovinu, mir i slogu*. Otajstva svjetlosti predmolile su članice zbora mladih »Stope«, koje su pod vodstvom Ivane Šeparović predvodile liturgijsko pjevanje.

Uz don Josipa suslavio je Robert Jugović, župnik župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji, a u župnoj crkvi je ispovijedao župnik župe Svih svetih don Željko Kovačević. Don Josip je u propovijedi podsjetio na naše često slušanje Božje riječi: »Lijepi su susreti s Božjom riječi jer živimo u vremenima kada je riječ devalvirala, kada ne znači puno. Jedni drugima puno obećavamo, dajemo zavjete koji se onda krše, a prijateljstva se lome. Umorni smo od tih obećanja. Blagdani, duhovne obnove, devetnice, nedjeljna misna slavlja – sve su to duhovni punktovi u kojima uzimamo osvježanje, činimo nove zalete, podižemo se u svojim ljudskim padovima. Potrebna nam je moćna riječ da nas uvijek iznova diže. Kad se Isus susreće sa svojim učenicima, pozdravlja ih pozdravom: 'Mir vama!' U svakom susretu nakon uskrsnuća ponavlja im te riječi. Na jednom mjestu kaže: 'Mir vam svoj ostavljam, mir vam svoj dajem, ne kao što ga svijet daje.' Isus nam želi ono

što je najvažnije. Mir je doista u temelju ljudske sreće, a biti sretan je najveća težnja ljudskoga života. Materijalne stvari ne mogu ispuniti našu težnju za srećom. Neka mir koji dolazi od Boga, taj istinski Isusov mir siđe na nas, na našu domovinu i na cijeli svijet. Samo s tim Božjim darom možemo biti sretni i odgovorni ljudi.»

Treći se dan molilo za obraćenje od psovke, bludnosti i korupcije. Otajstva krunice predmolili su vjeroučitelji iz Blata sa svojim obiteljima. Dan je to već tradicionalnoga hodočašća iz Vela Luke kad skupina vjernika pješači svojoj blaženici noseći joj zahvale, molitve i vapaje. Župni zbor »Don Ivo Oreb« iz Vela Luke pod vodstvom Tončija Oreba predvodio je liturgijsko pjevanje. Don Josip je govorio o čovjekovoj potrebi za srećom: »Bog stavlja pred nas zakon davno dan. On kaže biraj: stavljam preda te dobro i zlo, zdravlje i bolest, život i smrt. Biraj, što odabereš to će ti se dati. Ljudi ne vole riječi: zabrane, zakoni, ali Božje riječi moramo nazvati pravim imenom: Deset Božjih zapovijedi, zabrana, savjeta. Kao što roditelji stave ogradu na balkon ili dvorište i na taj način štite dijete, takvu svrhu u našem životu imaju Božje zapovijedi. Kršiti ih, to je grijeh. Psovka izaziva zgražanje. To je nedostatak osjećaja za sveto, za veliko. Koliko je samo Bog svet i koliko smo ovisni o njemu! Kada bismo toga bili svjesni, nikada nam psovka ne bi pala na pamet. Židovi imaju za Boga izraz Adonai, u značenju Gospodin, jer su smatrali da čovjek nije dostojan izgovoriti Božje ime ni u molitvi. Psovka kalja našu dušu, psovka je sablazan za malene. Božje ime trebamo slaviti i hvaliti i dužni smo u svojoj kući, u svojoj obitelji, upozoriti svoje bližnje na to. Grijeh bludnosti je vrlo aktualna tema danas i nikad nije bilo više sloboda na tom polju, kao što je to danas. I tu vrijedi Božje pravilo koje se odnosi na život u braku: sve što je van braka po tom pitanju je

grijeih. Mnogo je mladih koji žive već godina-
ma predbračnim životom, na divlje, i kažu: Mi
probamo ljubav. Ljubav se ne proba, ona se ži-
vi, nje ima ili nema. Pobrkala se ljubav i strast,
a to je jako opasno. Bog je patentirao naše srce i
naše tijelo i prema tome on je darovao i pravila.
Koliki su brakovi uništeni zbog nepoštovanja te
zapovijedi, zbog grijeha bludnosti. Ta zapovijed
štiti čovjekovu dušu, njegov emocionalni i tje-
lesni život. Neki mi postavljaju pitanje: 'Veleča-
sni, zar je pogled grijeh?' Na kraju je vjernike
pozvao da ne zaborave na to da Bog svojim za-
povijedima čovjeku ne uzima slobodu, već ga
čini slobodnim. Zaželio je da i današnji čovjek
bude ono što Bog želi od njega, a to je da bude:
u Boga zaljubljen, radostan i slobodan, da živi
po njegovim pravilima.

Četvrti dan devetnice molilo se za duhovna zva-
nja, za mladomisnike i one koji će položiti doživot-
ne zavjete. Radosna su otajstva predmolile člani-
ce zbora mladih »Stope«, a pod vodstvom Iva-
ne Šeparović predvodile su i liturgijsko pjeva-
nje. Don Josip je rekao da »moderni mudraci, a
zapravo zavoditelji u ovome svijetu, žele spojiti
i pomiriti nepomirljivo. Žele spojiti nespojivo:
dobro i zlo, moral i nemoral. Imaju krilaticu:
'Sve su vjere iste, samo se ljudi drugačije mo-
le Bogu.' A s tim se slažu i neki kršćani: 'Tako
je, sve je to isto, najvažnije je Boga moliti, sve je
to isto.' Točno. Sve su te religije iste, osim kr-
šćanstva! U svim tim religijama čovjek pokuša-
va nemoguće, pokušava svojim talentima i spo-
sobnostima dosegnuti Boga, a u kršćanskoj vje-
ri Bog dolazi čovjeku u susret! To je jako velika
razlika, to je ta posebnost kršćanstva. Bog raču-
na s nama ljudima. Bog od početka uzima oda-
brane ljude za svoje glasnike i šalje ih ljudima.
U Starom zavjetu susrećemo proroke, važne i
velike kraljeve, suce, a svima je bilo zajednič-
ko izabranje da prenesu Božju vijest o njegovu

dolasku u svijet i da narod pripreme za taj dolazak. Veličanstveni vrhunac i događaj je utjelovljenje Sina Božjega. Isus od prvoga dana svoga javnog nastupa računa s ljudima. Bira prve apostole, učenike i šalje ih u svijet. Njegova milost uvijek iznova preobražava ovo ljudsko smrtno, slabo, nesavršeno.»

Euharistijsko slavlje je zaključeno pjesmom i molitvom blaženoj Mariji Propetoga i molitvom za izbor novoga dubrovačkog biskupa.

***Peti dan** se molilo za bolesnike i za suzbijanje pandemije koronavirusa.* Svetište su posjetili vjerroučeni ci s najboljim rezultatima na državnom natjecanju iz vjeronauka – vjeronaučnoj olimpijadi sa svojim vjerroučiteljima u okviru nagradnog ljetovanja na Korčuli pod vodstvom tajnice Nacionalnoga katehetskog ureda Anite Vranić, kao dar Hrvatske biskupske konferencije. Posjetili su blaženičino svetište i njoj posvećen muzej, te sudjelovali u euharistijskom slavlju na Plokati.

Slavna otajstva i litanije bl. Marije Propetoga predmolila su djeca ispred župne crkve, a potrebiti su primili bolesničko pomazanje.

Predslavitelju je slavlja asistirao Ilija Nikolić, trajni đakon iz župe sv. Petra apostola u Zaprešiću, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Don Josip je govorio o bolesti i smrti podsjećajući da »već na početku Svetoga pisma stoji da su smrt i bolest došle kao kazna za ljudski neposluh, za grijeh prvih ljudi. Ali nakon toga katastrofalnog događaja Bog nas, u svojoj prevelikoj ljubavi, ne zaboravlja. On nije samo Bog ljubavi koji stvara ovaj svijet i čovjeka nego traga za posrnulim čovjekom: 'Adame, gdje si?' 'Gol sam, pobjah se i sakrih se!', odgovara Adam. Odgovara iz dna svoga bića jer je osjetio da je nestalo one divne niti, one divne veze koja ga je povezivala s Bogom i njegovom milošću. Eto, to je

Božja ljubav. Ne zaboravlja posrnuloga čovjeka i posrnulo čovječanstvo. Tada obećava prelijep događaj: utjelovljenje svoga sina koji će nas svojom mukom i patnjom otkupiti iz ovoga stanja grijeha i besmislene patnje.

Bez Isusa Krista svaka ljudska patnja postaje besmislena. On nam svojim dolaskom u ovaj svijet nije protumačio patnju, ali ju je osmislio i posvetio. Patnja postaje naše životno usmjerenje i donosi blagoslov, ako je prihvaćamo. Dva su stanja koja mi možemo odabrati u životu. Na Kalvariji su razapeli Isusa, a njemu zdesna i slijeva po jednog razbojnika. Desni hvali Isusa i moli da ga se sjeti kada dođe u svoje kraljevstvo, a lijevi ga huli i proklinje svoje stanje i muku. Kad smo u patnji ponašamo se kao lijevi ili desni razbojnik, a Isus je u sredini – ne zaboravimo to. Zato je Isus i neponovljiv učitelj čovječanstva, neponovljiv liječnik, jer je došao u to ljudsko bolno stanje da nas svojom modricom izliječi. A mi, zdravi ili bolesni na svom tijelu, moderni ljudi, danas želimo jednim dijelom križ, a drugim dijelom želimo nekog 'light' Isusa, pojednostavljenog Isusa, Isusa bez križa. To nije Isusov put. Naći ćemo smirenje zagledani u Isusa koji nam preko križa dolazi.»

Šestoga dana je upriličena *molitva za Družbu Kćeri Milosrđa*. U blatskom Domu za odrasle i psihički bolesne osobe euharistijsko je slavlje predslavio župnik Željko Kovačević i na blagdan svetih slavenskih apostola Ćirila i Metoda propovijedao o njihovu naviještanju evanđelja, prepoznajući u njima preteče naše blaženice koja je također bila navjestiteljica u poslanju milosrđa. Pjevanje je predvodila s. M. Juliana Beretić, uz radosno sudjelovanje korisnika Doma.

Prije središnjega euharistijskoga slavlja ispred župne crkve radosna otajstva krunice i litanije bl. Marije Propetoga predmolile su djevojke iz klape »Manina«, a liturgijsko su pje-

vanje predvodile pod vodstvom Dalije Gavrančić i uz pratnju Ivane Šeparović. Don Josip je vjernicima rekao da su privilegirani u ovakvim vremenima kao što je pandemija koronavirusa, jer: »samim time što ispovijedamo svoju vjeru, u prednosti smo pred drugim ljudima. Kako? Obolijeva i vjernik i nevjernik. Jednako strada u potresu, tsunamiju, nevremenu, ratu i drugim nevoljama i vjernik i nevjernik. Probleme ima i jedan i drugi. Koja je razlika? Vjernik, slijedeći Božju riječ i njegove zapovijedi, oslobođen je mnogih nepotrebnih križeva. Nije oslobođen od svih križeva, ali jest od križeva nemovala i križeva koji dolaze po grijehu. Velika je to razlika! Vjernik ima manje križeva od onih ljudi koji ne nasljeduju Božja pravila. Mi, vjernici, imamo nadu da je ovaj život ovdje prolazan, da je sve što se u njemu događa kušnja koja je mala uvertira, uvod, a slijedi vječni život. Imamo nadu. Igračnice, koje nudi svijet, ne mogu zadovoljiti čovjeka. Čovjek ima jednu želju, a kad je ostvari odjednom, s deset strana, eto deset novih želja. Ako čovjek to slijedi i u trci je od jednog izloga do drugoga, više ne zna tko je. Onda Bog kaže: 'Stani, taj put je pogrešan put!'

Danas razmišljamo o Družbi Kćeri Milosrđa, o djelu koje je Bog izveo preko male Blajke. Našim sestrama, koje su jamačno zabrinute za to što će biti s Družbom, kažem s punim povjerenjem: Bit će onako kako se otvorite Bogu! Dokle god budete Kćeri Milosrđa onako kako je bila vaša majka utemeljiteljica, bit će vas! Hoće li vas biti u Blatu, ne znam, ali u nekom drugom dijelu svijeta vjerujem da hoće, jer vidim da vaša redovnička uprava ide utemeljiteljičinim stopama. Danas, premda vas nema mnogo, oko 300, vidim u zadnje vrijeme nove kuće: Rumunjska, Kuba, Kongo – nespojivi svjetovi, ali Božje vodstvo! To je ono lijepo i zadržljivo, jer se prepoznaje kako Božja milost još djeluje u vama i vašim sestrama ovdje i svugdje u svijetu.»

Sedmi dan je bio u znaku djece i mladih. Žalosna su otajstva krunice predmolila djeca, predškolci, iz dječjeg vrtića »Marija Petković« u Blatu i djeca iz dječjeg zbora »Stope«, predvodili su i liturgijsko pjevanje i sudjelovali u molitvi vjernika i prinosu darova, popratne tekstove čitale su Petra Mašković i Slavica Bošković. Svoju je propovijed don Josip posvetio djeci jer: »Bez djeteta nijedna zajednica, ni crkvena ni društvena, nema budućnost. U našem europskom civilizacijskom krugu živimo u vremenu koje baš i ne voli dijete, jer ono je, kao novi život, često sredstvo poruge. Dijete je u središtu Božje objave. U Božiću, Bog je učinio sebe male-nim. To je ljepota kršćanske vjere. Bog je postao jedan od nas ljudi. Mogao se pojaviti kao odrastao čovjek, kao kralj, a on je došao kao malo dijete da nas ne prestraši, da nas ne pregazi, da ga možemo lakše prihvatiti. Sve što je govorio vodilo je najvažnijoj temi njegova poslanja: kraljevstvu nebeskom. Kraljevstvo nebesko je cilj njegova dolaska, njegova otkupljenja, smisao i jedina svrha našega života. Između mnogih prisposodba i govora jedna od najljepših je kad kaže: 'Ako ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.' Nije nam rekao da budemo djetinjasti nego da budemo kao dijete. Uzima osobine djeteta da nam kaže kakvi moramo biti, ako hoćemo doći u kraljevstvo nebesko. A kakvo je dijete? Najprije čisto, ono je bez maske. Dijete ne zna glumiti. Nauči to tek kad ga mi, odrasli, prisiljavamo na to. Dijete ne glumata! Ono zna biti prijatelj, zna se radovati trenutku. Mi, odrasli, ne živimo u sadašnjosti – ili smo u prošlosti ili u budućnosti. A valja živjeti sada, ovaj trenutak! To dijete zna. U svom odrastanju to gubimo. Ne zaboravimo da se već na krštenju roditeljima kaže: 'Primitе svjetlo Kristovo. Vašoj brizi, roditelji, povjerava se da dijete raste u vjeri.' Djeca su preslika života nas odraslih. Oni će sutra biti odraz našega

rada ili naše lijenosti, naše vjere ili naše nevjere, našega morala ili našega nemorala, naše ljubavi ili, ne daj Bože, naše mržnje.»

Nakon popričesne molitve bio je poseban blagoslov djece. Euharistijsko je slavlje zaključeno molitvom blaženoj Mariji Propetoga i molitvom za izbor novoga dubrovačkog biskupa.

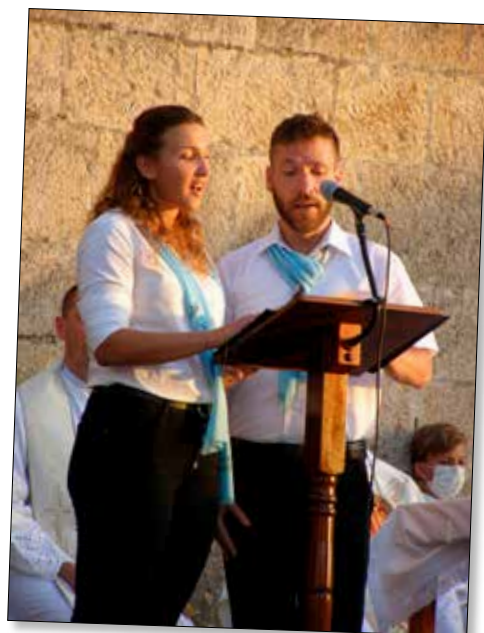
Osmoga je **dana** bila molitve za očeve i majke, a posebice za žene i njihovu nerođenu djecu. Slavna su otajstva krunice predmolila djeca, a liturgijsko pjevanje župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, dok je euharistijsko slavlje, kao i prethodnih dana, predslavio don Josip u koncelecijaciji sa župnikom župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji Robertom Jugovićem. U župnoj je crkvi ispovijedao župnik Željko Kovačević. Govoreći o temi dana, propovjednik je rekao da je dragocjeno govoriti o očinstvu, majčinstvu, braku, djeci jer živimo u vremenima terora ili diktature medija, a što se odražava i na obitelji i rađanja novoga života. Nestalo je one stvarne slike obitelji, očinstva i majčinstva, obitelji i braka. »Od samoga početka nasuprot Božjoj ideji stoji ideja zla koju sotonu uvijek želi proturiti pod nekim novim etiketama. Mi nekad mislimo da ćemo lako odgurnuti sotonu i lako ga prepoznati. Jedan naš hercegovački župnik kaže da nije uvijek lako prepoznati sotonu. On hoda obučen po najnovijoj modi, s kravatom iz najboljega i najljepšeg butika. U udžbeniku iz psihologije pronašao sam lijep primjer o žabi. Ako žabu ubacite u lonac s kipućom vodom, ona skače i možda se uspije i spasiti, ali ako je ubacite u lonac s hladnom vodom i počnete vodu pomalo zagrijavati, u nekom se trenutku žaba samo ispruži mrtva na površini. Nije bila ni svjesna opasnosti. Evo, tako se događa s ovim modernim sotonskim metodama. Malo po malo medij serviraju menta-

litet obitelji i braka i više ne prepoznaješ svoju obitelj, svoj brak, djecu i njihove želje. (...) Malo po malo mijenja se mentalitet ovoga svijeta. Vraćajmo se uvijek iznova onome koji je patentirao ljubav, brak i obitelj, a to je dragi Bog. Ljudi danas žele mijenjati upravo to, a nisu gospodari toga. Ostaje nam žarka molitva za razlikovanje ljubavi od strasti, a iznad svega da ne zaboravimo veliku istinu da je vrijeme na zemlji jako, jako kratko i prije no što odemo, ostavimo ovaj svijet puno boljim no što smo ga našli.»

Nakon euharistijskoga slavlja u župnoj crkvi Svih svetih uslijedilo je euharistijsko klanjanje do ponoći. U molitvi pred Presvetim izmjenjivali su se članovi velikoga župnoga zbora, članice Trećega reda sv. Franje, grupa molitelja »Bl. Marija Propetoga« i Schönstattski pokret, braćimi Svih svetih i sv. Vincence, mladi i neokatekumeni.

Prijepodne je župnik Željko Kovačević slavio euharistiju u Domu za starije i teško bolesne odrasle osobe »Majka Marija Petković«, a liturgijsko je pjevanje predvodila s. M. Julijana Beretić, uz sudjelovanje korisnika i djelatnika Doma. Misnik je propovijedao o blaženičinu djelovanju, posebice o ljubavi i milosrđu

prema starijim osobama koje su potrebne tuđe pomoći. Djelatnici Doma su današnja bl. Marija Propetoga! Oni promiču ljubav i milosrđe, pružajući brigu i njegu starijima i nemoćnima, pa ova ustanova zato s ponosom nosi njezino ime. Misno slavlje zaključeno je molitvom blaženici i molitvom za izbor novoga dubrovačkog biskupa.

Deveti dan se molilo za misije i novu evangelizaciju, a posebice za samce i ljude u beznađu. Poslijepodne je u Blato stigao mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, u pratnji fra Domagoja Volarevića. U Vela Luci su ga dočekali predsjednik Općinskoga vijeća Želimir Bosnić i provincijalna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emila Barbarić, a po dolasku u Blato na Plokati ispred župne crkve župnik don Željko Kovačević, općinski načelnik Ante Šeparović i njegov zamjenik Perica Bačić, crkvinari, članovi bratovština sv. Vincence i Svih svetih, glazba sv. Vincence, časne sestre Kćeri Milosrđa i ministranti. Nakon kratke molitve u župnoj crkvi i župnikova pozdrava mons. Lingua se zahvalio na dobrodošlici. Zatim je posjetio svetište bl. Marije Propetoga gdje su ga dočekale njezine duhovne kćeri, a dobrodošlicu mu je zaželjela mjesna predstojnica s. M. Domagoja Marić.

Na uočnicu blagdana uvriježilo se održavanje procesije od blaženičina svetišta do njezine rodne kuće i polaganje vijenca, a u njoj su sudjelovali bratimi, djeca iz vrtića »Marija Petković«, časne sestre, župni zbor i svećenici. Vijenac su nosile Jelena Bačić, Nora Nobilo i Kaća Marinović, u pratnji osmorice dječaka, svi predškolci u narodnim nošnjama, a vijenac je ispod spomen ploče uz župnikovu pomoć postavila Kaća. Potom je predvoditelj euharistijskoga slavlja župnik don Željko Kovačević blagoslovio svijee s blaženičinim likom. Molitvu Večernje pjevali su bratimi i veliki župni zbor, koji je predvodio i liturgijsko pjevanje pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, a svirao je Frano Bosnić. U koncelecijaciji su bili don Josip Galić i don Branimir Bevanda, mladomnik iz Mostara. Don Željko je govorio o tomu da su sveti koje slavimo u Crkvi svakom vjerniku izazov, a posebice svećeniku. »Gledajući svece i blaženike shvatimo koliko smo kao lju-

di maleni, a koliko nas Bog treba, unatoč toj našoj malenosti. Malen si jer nažalost svojim snagama ne možeš puno učiniti. Dogodit će ti se da ćeš se razdati, da ćeš izgorjeti, da te nitko neće razumjeti, da ćeš sebe staviti poput svijeće na oltar, gorjet ćeš za Božju riječ, a svijet te neće razumjeti. Neće te razumjeti ni oni tvoji najbliži jer, kad se čovjek daje iskreno i otvorena srca, onda ga jedino može razumjeti onaj koji ga je stvorio i pozvao. Zato Božja riječ teško zaživljuje u ljudskim srcima. Sve nas to kao vjernike, bez obzira na primljene sakramente kršćanske inicijacije, poziva na novu evangelizaciju. Što znači nova evangelizacija? Ona je upućena vjernicima, danas ovdje nama, u našem Blatu gdje su naši pređi već stoljećima kršteni. Upućena je nama koji imamo i čuvamo svoje običaje i svoju tradiciju, nama koji često slabo čujemo Božju riječ, ako je uopće čujemo. Srce nam je zatvoreno i još uvijek kao krštenici ne izgaramo za svoga Krista.

A bl. Marija Propetoga je sva gorjela i izgarala za Krista propetoga. Potiče nas da budemo ljudi za druge, za one koji nas često neće razumjeti, ali će biti svjesni toga da im dajemo ono za što izgaramo, a to je Bog koji je veći i darežljiviji od nas samih.

Zato želimo danas zajedno moliti našu blaženicu da svakome od nas svijetli, da budemo misionari radosne vijesti, prije svega u svom obiteljskom okruženju, u svom domu, da po nama naši najbliži osjete da smo protkani Božjom riječju. Ona je dopustila da bude obasjana Božjim svjetlom. Zato je zamolimo da moli Isusa da svatko od nas u svom životu doživi taj susret s Bogom. Ne samo u vječnosti, nego sad, u ovome trenutku da doživimo da smo njegova ljubljena djeca i da iz toga Božjeg milosrđa živimo za drugoga.»

Blagdan

Na blagdan bl. Marije Propetoga u njezinu je svetištu u 8 sati misu predslavio don Branimir Bevanda, mladmisnik iz Mostara u koncelecijaciji s don Stipom Milošem, župnikom župe Očišćenja Marijina u Smokvici, uz sudjelovanje sestara Kćeri Milosrđa i Blaćana. U 10 sati je misu predslavio don Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima u koncelecijaciji s don Tomom Lučićem i p. Vinkom Maslačem, isusovcem iz Dubrovnika, a pjevao je zbor mladih »Stope«. U ovom slavlju već tradicionalno sudjeluju djelatnici i volonteri Dubrovačkog Caritasa koji su blaženicu uzeli za svoju zaštitnicu i redovito joj hodočaste na njezin blagdan u Blato.

Na Plokati su izvedeni »Blatski tanac« i »Kumpanjija« prije središnjega euharistijskoga slavlja blagdana koje je započelo procesijom iz svetišta do Plokate s relikvijarom blažene Marije Propetoga, a koji je nosio predvoditelj slavlja mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, uz sudjelovanje svećenika i ministranata, bratima, dominikanki iz Korčule i sestara Družbe Kćeri Milosrđa. Euharistijsko pjevanje predvodio je veliki župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, a svirao je Frano Bosnić. Na završetku euharistijskoga slavlja njegovu predvoditelju se na dolasku zahvalio župnik don Željko Kovačević, a provincijalna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emila Barbarić je obojici uručila moćnik s relikvijama bl. Marije Propetoga. Slavlje je završilo procesijom do blaženičina svetišta.

U biskupovim je riječima vidjela volju Božju

*Propovijed mons. Giorgia Lingue, na blagdan
bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2021. u Blatu*

sam ja ovdje', čini se da nam Isus govori, jer istinita je njegova riječ: 'Nisam došao suditi svijetu, nego ga spasiti' (Iv 12,47). »Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. (...) Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike« (Mt 9,12-13). Spasenje nije nagrada za dobre, već dar onomu koji vjeruje i koji se uzda u ljubav Božju.

Čitajući autobiografske zapise blažene Majke Marije Propetoga, iako mi se čini da se nikada ne poziva na evanđeoski odlomak koji smo upravo čuli, jasno se uočava koliko je bila obuzeta željom da ostavi sve da bi slijedila Isusa, jer je željela radikalno odgovoriti na Isusovo za-

Poštovana provincijalna predstojnice, draga braćo i sestre,

»Tko se onda može spasiti?« Kada su učenici čuli od Isusa da je devi lakše proći kroz iglene ušice nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko, postavili su mu pitanje: »A tko se onda može spasiti?« To pitanje još uvijek uznemirava sve one koji žele biti istinski Isusovi učenici. Ako je Isus toliko zahtjevan, ako je za ulazak u kraljevstvo Božje potrebno ostaviti sve, uistinu: »Tko se onda može spasiti?« 'Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.' To je utješan Isusov odgovor. Drugim riječima: Ljudi se ne mogu spasiti sami, ali ih Bog može spasiti. 'Zbog toga

htjevno pitanje. Isusova tvrdnja: »Dječice, kako je teško ući u kraljevstvo Božje!«, njezinu čistu dušu, spremnu na sve da bi slijedila Isusa, nije pogadala u odricanju od mnogih dobara koja je posjedovala njezina obitelj, već u dobivanju dopuštenja obitelji da se može potpuno predati Isusu. Bio mi je vrlo zanimljiv razgovor koji je vodila sa svojim šogorom koji ju je pokušao odvratiti od odlaska u samostan jer, kako je rekao, »samostani nisu ni idealna ni sveta mjesta«. Očito je govorio o samostanima onoga vremena i time ju je pokušao obeshrabriti. A ona mu odgovara: »Ali ja ne idem tamo zbog određenih osoba ili u jedan određeni samostan, jer još uvijek nemam nijednoga na vidiku; odlazim naprosto u samostan gdje ću, skrivena u samoći i u suzama, moći služiti Bogu; gdje mogu plakati nad ovim svijetom; ne privlače me ni osobe, ni njihov način života u samostanu, nego samo Bog.« Još uvijek nije imala jasnu ideju što želi činiti, ali je gorjela od želje da ostavi sve kako bi slijedila Boga. Bog ju je privukao. Ipak, obitelj joj nije dala dopuštenje! Bilo joj je jasno da je savršenstvo u tome da proda sve i poda siromasima, jer će tako pokazati svoju vjeru u božansku providnost koja ne napušta svoju djecu. Ostaviti sve i razdijeliti siromasima, zapravo

je više od čina velikodušnosti, više od iskazivanja ljubavi prema siromasima – to je čin vjere u Božju ljubav.

Stoga će, kada bude morala birati ime za novonastalu kongregaciju, odabrati ime Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje i to razjasniti: »Kći označava nešto što proizlazi od Oca; kći Milosrđa jer ona izvire iz Očeva milosrdnog srca i vrši ista djela njegova milosrđa.« Navezanost na bogatstvo nije samo pohlepa, to je prije svega nedostatak vjere u Božje očinsko milosrđe. Kada su učenici razgovarali s Isusom o tome, već su bili sve ostavili – posao, dobra, obitelj... – te će ubrzo nakon toga reći: »Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?« (Mt 19,27). Možda su mislili i na one kojima će morati naviještati evanđelje: Kako će biti moguće tražiti od roditelja da ostave sve, ako moraju podizati i odgajati svoju djecu? Kako je moguće tražiti od mladih da ostave sve, ako moraju razmišljati o zasnivanju obitelji i osiguravanju poštene budućnosti?

Isusova tvrdnja: »Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!« uznemirila je učenike i oni traže objašnjenje: Kako je to moguće? Pa tko se onda može spasiti? »Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!« (Mk 10,27).

Bog čini nemoguće mogućim. Isus je umro kako bi nemoguće učinio mogućim. Da nije bilo njega, njegove smrti i uskrsnuća, nitko se ne bi mogao spasiti. Ni dobri, ni zli. No, Isus je već platio cijenu našega spasenja. On je dao život za sve. Spasenje je prije svega pitanje vjere: »Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada« (Iv 11,25-26). Potiče na razmišljanje »onaj neki« koji je čuo Isusove zahtjeve riječi i otišao »žalostan«. Nije imao hrabrosti vjerovati. Ili, možda, nije imao hrabrosti činiti djela koja vjera zahtijeva. »Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva« (Jak 2,26). Isus mu nije rekao da će ostati bez ničega, da će živjeti teškim životom, da će se morati sramiti, prosjačiti okolo. Rekao mu je da će imati blago na nebu. Evanđelist Luka dodaje: »Nema ga tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva Božjega, da ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem vijeku život vječni« (Lk 18,29-30). A evanđelist Matej govori da će stotruko primiti (Mt 19,29), no 'onaj neki' nije vjerovao. Nije ostavio sve jer nije uistinu povjerovao u ono što mu je Isus govorio. Radije je odabrao blago koje je već posjedovao, koje je mogao odmah dotaknuti, koje je gledao, nego blago koje još nije vidio, koje nije mogao dodir-

nuti, a za koje nije bio siguran da će ga dobiti. Nije vjerovao Isusu, slobodno je izabrao ostati sa svojim dobrima i tako je također ostao u svojoj žalosti. Nije imao hrabrosti izvršiti ono što se naziva »skok vjere«. »Vjera je oduvijek smatrana iskorakom, zaletom koji od čovjeka zahtijeva promjenu mentaliteta, promjenu smjera koji se može postići samo odlučnim opredjeljenjem. I ta promjena smjera, mentaliteta, nikada nije završena, to je promjena koju treba činiti svaki dan!«, napisao je Joseph Ratzinger u svojoj knjizi »Uvod u kršćanstvo«. I papa Franjo ističe: »Kad napravimo ovaj skok vjere, mijenja se naš način razmišljanja i gledanja. Oko vjere, nadilazeći vidljivo, na određeni način vidi nevidljive stvarnosti (usp. Heb 11,27). Sve što se događa tada se procjenjuje u svjetlu druge dimenzije, dimenzije vječnosti« (Homilija, 5. studenoga 2020.). Isus traži da ostavimo sve, ne samo zato da bismo nakon smrti zadobili raj, blago na nebu, već da bismo doživjeli raj ovdje na zemlji. Žalost onoga čovjeka u suprotnosti je s Isusovim obećanjem: »To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna« (Iv 15,11). I Isus je obećao puninu radosti nakon što je rekao: »Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje« (Iv 15,13). Puninu radosti doživljavamo ovdje na zemlji samo ako znamo umrijeti samima sebi, a najočitiji način da pokažemo da smo spremni umrijeti iz ljubavi jest darovati svoja dobra onomu koji je u potrebi.

To je ono što su iskusile Majka Marija Propetoga i njezine prve suradnice. Majka u svojim autobiografskim zapisima piše: »Ispunjene takvom ljubavlju uživale smo kao da imamo mali raj na zemlji, iako je u prvim počecima u samostanu vladalo veliko siromaštvo i nestašica u svakom pogledu. Ljubav je sve olakšala i zaslđivala. Na svakoj sestri se vidio blaženi smiješak na usnama i blaženstvo u očima«

(*Autobiografija*, 154). I to sam puno puta vidio u vašoj zajednici na Kubi. Bez velikih sredstava, sestre vaše Jaimanita zajednice, blizu Havane, bile su uvijek spremne dati siromasima ono što dobivaju od Providnosti. »Dajte i dat će vam se«, njihovo je svakodnevno iskustvo, u što sam se i sâm mogao uvjeriti. »Dati« znači umrijeti, a »dat će vam se« znači uskrsnuti. Pashalno otajstvo ponavlja se i danas ako imamo hrabrosti učiniti onaj 'skok vjere' koji pokazuje naše povjerenje u Krista, u njegovu providnost.

Imati hrabrosti vjerovati također znači prepuštiti se volji Božjoj koja se očituje preko onih koji imaju vlast u Crkvi, posebno biskupa. Uzoran je Marijin odnos s njezinim biskupom. Iz tog odnosa vidimo koliko je bila slobodna od svega. Ne samo da je bila spremna ostaviti dobra koja je imala, već je bila i potpuno slobodna od vlastite volje, potpuno mrtva samoj sebi, samo je željela vršiti volju Božju za koju je vjerovala da joj se očituje preko njezina biskupa. Ona je zapravo bila u dvojbi glede svoga životnoga poziva. Nije joj odmah bio jasan njezin put. Posebno se pitala treba li slijediti Boga tako da se povuče iz svijeta ili da se posveti siromasima. Biskup joj je pojasnio da nema alternati-

ve. Služiti siromasima zapravo znači nasljedovati Boga: »Kažeš da ne možeš gledati toliku bijedu, izopačenost i zavodljivost svijeta, i patiš jer ne možeš pomoći; stoga želiš otići da bi mogla plakati nad tom bijedom. Ali nije dobro bježati i napustiti kuću dok gori; plakati nad njom nije za junake! Dapače, moramo raditi svom snagom kako bismo ugasili plamen i spasili ono što možemo. Stoga ti savjetujem da se vratiš i u svojoj se domovini angažiraš oko odgoja djevojaka. S vremenom bi mogla otvoriti redovničku kuću; ali, sve u svoje vrijeme.« U autobiografskim zapisima piše: »U ovim je riječima Marija vidjela volju Gospodnju i odmah se vratila kući. (...) Marija je prihvatila i preuzela ovaj savjet kao pravi znak Božje volje, jer je u biskupu vidjela i slušala glas samoga Boga.« Vjeri u Boga, koju je Marija imala, biskup traži da doda konkretna djela, u korist drugih, potrebitih. Ne može se imati takvu vjeru ako niste spremni ostaviti sve. Ne može se živjeti poslušnost, ako prije niste spremni živjeti siromaštvo i ne možete živjeti siromaštvo, ako prije niste spremni biti poslušni.

Drage sestre! I danas postoje tolike kuće koje gore, mjesta koja trebaju Boga ili, jednostavno, srce koje zna prihvatiti i slušati. Želim vam da imate hrabrost svoje majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga, i da idete tražiti ona mjesta na kojima su pomoć, utjeha i milosrđe najpotrebniji. I naći ćete stotinu očeva, majki, sestara, braće, polja i vječni život!

Svoj prvi posjet ovom prekrasnom otoku ne mogu zaključiti, a da ne spomenem još jednu veliku sveticu koju ljubite i štujete, sv. Vincencu, mučenicu, zaštitnicu ovoga mjesta već više od 225 godina. Oni koji žive ovdje i oni koji dođu potražiti malo zasluženog odmora, mogu pronaći u ovim dvjema velikim svetim ženama svjetionik vjere koji usmjerava život i pokazuje put prema nebu.

Najvažnija životna odluka je opredjeljenje za Krista

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2021.

Liturgijski spomen bl. Marije Propetoga slavi se na dan njezina prijelaza u vječnost, 9. srpnja i od njezina proglašenja blaženom slavi se kao blagdan u rodnoj joj župi Svih svetih u Blatu, a u ostalim mjestima slavi se spomendan. Svečanije se slavi u mjestima gdje djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa, u domovini i inozemstvu, ali i u mjestima gdje su blaženičini štovatelji i suradnici njezine družbe, organizirani u skupine Poslanika Milosrđa ili Bisera Očeva milosrđa. Uz samo slavlje spomendana, često se organiziraju trodnevne ili čak devetodnevne priprave s prigodnim duhovnim programom.

Cavtat

I ove je godine u župnoj crkvi sv. Nikole u Cavtatu svečano proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga na koji smo se pripremili trodnevnicom, a svete je mise slavio naš župnik Mato Karamatić. U propovijedima je govorio o blaženičinu životnom putu i osnutku Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu te njezinu širenju po svijetu. Posebice je istaknuo činjenicu da je blaženica odrasla u vrlo bogatoj i brojnoj obitelji Antuna Petkovića, ali da je, upravo kao i njezin otac, imala osjećaj za potrebe siromašnih. Njoj su posebno na srcu bila zapuštena djeca, siročad i udovice. Pomagala im je otvorena srca, s vjerom u propetog Isusa. Zahvalni smo Bogu što su njezine duhovne kćeri s nama u Cavtatu. Molimo Boga za njih i cijelu njihovu družbu, da im Bog dadne mladih snaga, da i dalje mogu djelovati u našem narodu i svuda po svijetu gdje ih Providnost stavi. Nakon svete mise ostali smo u slavljeničkom druženju uz slastice koje su nam sestre pripremile.

Čakovec

Svečanom svetom misom koju je u zajedništvu s fra Anđelkom Rakhelom predslavio fra Ivan Crnković zajednica Družbe Kćeri Milosrđa u Zvonimirovoj ulici u Čakovcu proslavila je spomendan svoje majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga zajedno s roditeljima osamnaestero djece jaslčke dobi, od kojih šestero prelazi u vrtićku skupinu. Propovjednik je govorio o svjedočkom življenju evanđelja bl. Marije Propetoga koja je od malena njegovala pobožnost prema Bogu Ocu. Djeca su sudjelovala u misi recitiranjem molitava i pjesama posvećenih svojoj nebeskoj zaštitnici bl. Mariji Propetoga čije ime nosi i njihov vrtić. Bilo ih je lijepo gledati u bijelim majicama s otisnutim likom njihove blaženice. Svojim nesebičnim radom, s puno ljubavi, naše sestre Kćeri Milosrđa odgajaju djecu u kršćanskome duhu i u njihova mala bića usađuju prave vrijednosti. I poslije misnoga slavlja djeca su nas obradovala nizom pjesmica koje su ih naučile njihove odgajateljice Ksenija i s. Mojmira, a za djecu se brinu i s. Damirka, s. Jelena i s. Milena. Djeca su od sestara dobila uokvirene slike anđela čuvara i sličicu bl. Marije Propetoga s moćima kao trajnu uspomenu na svoje dane provedene s njima. Roditelji su

zahvalili sestrama, uz prigodne darove, a kolačima koje su ispekale vrijedne mame i bake, zasladili su se svi sudionici slavlja, župljani i prijatelji ove male družbe koji su došli na svetu misu i uveličali spomendan bl. Marije Propetoga.

Nataša Kralj

Dubrovnik

Spomendan bl. Marije Propetoga svečano je proslavljen euharistijskim slavljem u katedrali Gospe Velike u Dubrovniku koje je predvodio katedralni župnik Marin Lučić. Podsjetio je da je to već 19. proslava od onog veličanstvenog događaja kad ju je blaženom proglasio sv. Ivan Pavao II. na misi u Gružu, 6. lipnja 2003. godi-

ne. Potom je propovjednik sažeo poruke trodnevne duhovne pripreve za ovo slavlje. Prvog se dana razmišljalo o sv. Mariji Goretti koja je s dvanaest godina ubijena dok je branila svoju čistoću, a Marija Propetoga je s četrnaest godina zavjetovala čistoću Gospodinu. Drugog se dana razmišljalo o pobožnosti Ocu nebeskom koju je promicala bl. Marija Propetoga. Trećeg dana pripreve razmišljalo se o Providnosti kojoj se Marija Propetoga prepustila i o njezinu putu u misije. Prepoznala je ono jedino važno, odrekla se svega i išla za Isusom. Gospodin onda vodi i daje svega u izobilju, uz mir u srcu i ljubav. Tako danas Družba Kćeri Milosrđa djeluje u četrnaest zemalja na tri kontinenta. Bogu hvala što Kćeri Milosrđa djeluju i u dubrovačkoj katedrali i što smo svi pozvani biti sinovi i kćeri Milosrđa. Liturgijsko je pjevanje predvodio mješoviti katedralni zbor pod vodstvom Maje Marušić.

Ivanić – Grad

Na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga naša župa sv. Petra pripravljala se trodnevnom duhovnom pripravom. Simbolima ispred oltara dočarali smo blaženičinu snažnu vjeru i njezin odaziv na Božji poziv na putovima kojima je hodila i slavila ga: *lađa* kao znak predanja Božjim naumima kad se otisnula iz rodnoga Blata; *ribarska mreža* simbol onoga čime je privlačila Bogu one najpotrebnije njegove blizine; tri pojasa za spašavanje predstavljaju Oca, Sina i Duha Svetoga; školjke upućuju na okrilje koje su Biseri Očeva milosrđa i Poslanici Milosrđa našli u blaženičinoj karizmi; tri su svijeće simboli redovničkih zavjeta siromaštvo, poslušnost i čistoća koje je živjela i blaženica i koje žive i njezine duhovne kćeri.

Sva euharistijska slavlja predslavio je naš župnik Branko Koretić, a Biseri Očeva milosrđa,

Poslanici Milosrđa i animatori sudjelovali su u molitvi svetog ružarija prema blaženičinim razmatranjima. Govorio je o važnosti blaženičina života i djelovanja, jer njezina karizma pokazuje da je u čovjekovu životu važno upravo ono najobičnije i najjednostavnije. Upravo je djelovanje sestara Družbe Kćeri Milosrđa u našem gradu pokazalo koliko je u životu mladih djevojaka bilo važno osposobljavanje za one poslove i vještine koje su im prijeko potrebne u svakodnevnom životu. Čovjekova se veličina očituje u njegovoj malenosti. Nakon misnoga slavlja prikazan je film o proglašenju blaženom Marije Propetoga.

Drugoga dana župnik je govorio o učenicima koji se okupljaju oko Isusa, mnogi su mu dolazili, ali i odlazili od njega jer nisu mogli prihvatiti njegov »tvrd govor«. S Isusom ostaju dvanaestorica, ali su i među njima razmirice i nepomirljivosti. Svatko se od nas može pronaći među dvanaesticom apostola. Nakon misnoga slavlja čuli smo svjedočenja vjerničkoga ži-

vota nadahnuta zagovorom naše blaženice. Jedno je svjedočanstvo sjemeništara Marija Dermišeka i njegova puta prema svećeništvu koji je osvijetlila blaženica svojim zagovorom, a drugo je svjedočanstvo Anite Loth, članice Poslanika Milosrđa, koja je s blaženicom pronašla duhovnu povezanost i veliku milost noseći medaljicu s njezinim likom. Tijekom trodnevnice prodavali smo nabožne predmete i knjige prikupljajući tako sredstva za Zakladu »Blažena Marija Petković«.

U misnom slavlju trećega dana naše priprave župnik nas je upitao kako živimo svoju vjeru i protumačio nam da je važno da svoju vjeru živimo u neprestanom približavanju Bogu.

Nakon misnoga slavlja imali smo klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom uz blaženičina razmatranja koja su nam čitali Poslanici Milosrđa sa svojom voditeljicom s. M. Darijom Lukić. Znamo da je blaženica jako njegovala molitvu pred Presvetim i tomu učila svoje duhovne kćeri. Vjerujemo da je i Bog radostan što možemo biti u njegovoj prisutnosti i tako mu zahvaljivati i blagoslivljati ga za sva dobročinstva koja nam velikodušno daje.

Slavlje spomendana bl. Marije Propetoga započelo je molitvom časoslova, a misu je predslavio fra Vjeran Lazić, mladomisnik koji trenutno djeluje u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Kloštar Ivaniću. U propovijedi je kazao da ga se dojmio trenutak iz blaženičina života kad je u molitvi Vjerovanja shvatila da je

Bog temelj naše vjere, da je on taj koji obuhvaća sve. I mi smo pozvani propitivati svoju vjeru, posebice iz Božje riječi liturgijskih čitanja svake mise. Vjera nije ni osjećaj ni odluka ni znanje ni skup pravila, ona sve to uključuje u sebi. Vjera je uvjerenost u zbiljnost koju bjelodano ne vidimo. To je tek početak vjere. Sljedeći se korak odnosi na življenje onoga što vjerujemo. Vjera rađa plodovima. Propovjednik je zamolio blaženičin zagovor, ponajprije blaženičinim duhovnim kćerima, a onda i svima nama, da napredujemo na putu vjere i dođemo u kraljevstvo Božje.

Naš je župnik čestitao sestrama Družbe Kćeri Milosrđa spomendan njihove majke utemeljiteljice i pozvao nas na slavljeničko druženje u dvorištu župne crkve.

Mirjana Banković-Malečić

Kaptol

Caritas župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu proslavio je spomendan svoje nebeske zaštitnice bl. Marije Propetoga misnim slavljem koje je predvodio Želimir Žuljević, generalni vikar Požeške biskupije i župnik susjedne vetovačke župe. Govoreći o životu hrvatske blaženice istaknuo je da su joj na srcu posebno bili siromašni i ljudi u potrebi. Milost pomaganja drugima usvojila je u svome obiteljskome domu te je još kao djevojčica osjetila ljubav prema siromašnima. Pohvalio je kaptolačke volontere što su upravo bl. Mariju Propetoga izabrali za svoju zaštitnicu i zahvalio im na tome da je nastoje što više nasljedovati u svome poslanju pomaganja najpotrebitijima u svojoj župi. Dobro znamo da potrebitima nije važno dati samo ono materijalno, razne stvari, hranu, odjeću i slično, nego im je potrebno pružiti i duhovnu okrepju, a ponajviše ljubav na koju nas potiče Isus Krist.

Ljiljana Marić

Marinci

Župa Blažene Djevice Marije Kraljice Mira u Marincima slavi svoju zaštitnicu druge nedjelje u srpnju, a ovogodišnju pripremu na proslavu započeli smo euharistijskim klanjanjem i svetom misom. Dan potom smo proslavili spomendan bl. Marije Propetoga, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa, koju župljani naše župe posebno časte, jer njezine duhovne kćeri odavna djeluju u našoj župi. Sestre su nam pripremile obilje slastica pa je štovanje bl. Marije Propetoga bilo još ljepše i doživljajnije. Posljednjeg dana naše trodnevnice molili smo krunicu za naše obitelji, župnu zajednicu i duhovna zvanja.

Nedjeljna proslava župnoga proštenja započela je ispred samostana Družbe Kćeri Milosrđa, gdje je, nakon 16 godina, s radom započeo župni ured, koji je tom prigodom i blagoslovljen. U procesiji su uz župljane i hodočasnike sudjelovali i Kuburaško društvo »Sloga« Stipernica, DVD Stipernica, Vinagorska limena glazba i Društvo sv. Elizabete.

Svetu je misu predslavio župnik Dragutin Gereci kojem smo na kraju slavlja uručile dar prigodom desete obljetnice svećeničkoga ređenja, uz prigodne stihove i najljepše želje. Uz prigodnu okrepju druženje se nastavilo i nakon mise.

Nin

Za proslavu spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Anselma u Ninu pripremali smo se trodnevnicom u kojoj je svetu misu svaki dan predslavio župnik Jerko Vuleta i propovijedao nam o našoj blaženici koja je utemeljila Družbu Kćeri Milosrđa čije su članice u našoj župi s. M. Miljenka Lizatović i s. M. Česlava Ćorić. Prije mise smo imali prigodnu pobožnost, a trećega dana trodnevnice smo poslije mise imali i klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom. U misi spomendana uz župnika je sudjelovao i bogoslov iz naše župe Antonio Oltran. Župnik nam je govorio o blaženici kao ženi ispred svoga vremena koja je svjedočila Božju ljubav prema siromasima. Odrekla se bogatstva svoje obitelji i posvetila služenju siroti djeci, jer je shvatila da je ljubav i dobrota prema potrebitima najsigurnija ulaznica za Nebo. Nadahnjivala se na primjeru sv. Franje i otkrila da steći pravo bogatstvo i naći najveću ljubav znači svoj život prepustiti Bogu i posve mu se predati. Ona nam je sjajan i uzvišen primjer svetosti i izvrсна zagovornica u našim potrebama.

Igrokaz o blaženičinu životu, uz pjesmu Ante Mateljana »Marija dijete u Blatu se rodi« darovala su nam djeca iz naše župe Anica i Marcela Burela, Lucija Savić, Vita Stulić, Petra Šarlija i Lucija Tartaro.

Klara Eškinja Glavan

Novska

U župi sv. Luke evanđelista u Novskoj na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripremali smo se trodnevnicom u kojoj je misna slavlja predslavio Krunoslav Juraković, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Novskoj i pastoralni suradnik u župi bl. Alojzija Stepinca u Novskoj, uz koncelebraciju župnika Milana Vidakovića. Poslanici Milosrđa su predmolili krunicu prije euharistijskoga slavlja, a misnik je propovijedao o tome koliko je bl. Mariji Propetoga bio važan odgoj djece i mladih. Počevši od rada s djecom u Babini, preko osnivanja Družbe Kćeri Milosrđa i sirotišta za zapuštene i siromašne ona je svoj toj djeci bila majka. Biti duhovna majka znači voljeti djecu i skrbiti o njima, dati im sve, dati im svoje srce. Upravo takva majka bila je naša blaženica za sve one u svim mjestima, filijalama, samostanima, sirotištima i kućama koje su bile otvorene za njezina života, a u kojima su se sestre skrbile za djecu i mlade.

Nakon mise prvoga dana djeca iz skupine Biseri Očeva milosrđa uprizarili su igrokaz »Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca«, koji oslikava blaženičinu živu vjeru koju je sačuvala tijekom cijeloga života, od onoga događaja kad je s pet godina iskazala povjerenje u nebeskog Oca moleći kod tetke Vjeronanje, potom u radu s djecom u Babini i u osnivanju nove redovni-

ke družbe. Radost izgovorene riječi u igrokazu, pjesmama i vedri osmijesi samo su odraz djele ljubavi koju Biseri nose u srcu prema svojoj miloj blaženici, a što su nesebično posvjedočili svojim župljanima.

Drugi dan trodnevnice misnik je govorio o prijateljstvu bl. Marije Propetoga i Marije Telenta koje se rodilo u žrtvi. U vrijeme zaraze španjolskom gripom blaženica je bila teško oboljela, toliko da su joj već bili i grob pripremili. U toj bolesti imala je viđenje u kojem joj je Isus rekao da nije došlo vrijeme njezina odlaska i da ona ima posebnu zadaću, a ta je osnivanje nove družbe. U tom je viđenju vidjela Kuću maticu i sestre u redovničkom odijelu, a među tim sestrama prepoznala je lice Marije Telenta koju je poznavala iz susjedstva. I tako se rodilo to prijateljstvo utemeljeno u Gospodinu. Marija Telenta je bila blaženičina vjerna pratiteljica u osnivanju Družbe i njezinu vođenju, posebice kad je Majka Marija Propetoga kao vrhovna predstojnica otputovala u kanonski pohod sestrama u Južnoj Americi, Marija Telenta je kao njezina zamjenica vodila Družbu u domovini. Prijateljstvo koje je utemeljeno u Bogu ne može prekinuti ni udaljenost dvaju kontinenata, Europe i Južne Amerike, jer njihovo prijateljstvo je duhovno i istinsko. Misnik je molio blaženicu da nam posreduje milost u našim životima da budemo istinski i pravi prijatelji, najprije s Gospodinom, a onda i s braćom i sestrama, gdje god nas njegova providnost nosi.

Nakon euharistijskoga slavlja župni zbor je izveo koncert u čast bl. Marije Propetoga. Skladbe koje su se nizale pratili su blaženičini tekstovi koji su nas uvodili u dubinu i ljepotu njezina doživljaja Krista. Pjevači su izveli skladbe *Velika žena Hrvata, O najsvetija, Zdravo Tilo, Anima Christi i Tvoja uvik*. Uz melodije koje su dušu uzdizale u molitvu, zaključili smo i drugi dan naše trodnevnice, radosno iščekujući novi dan.

U predvečerje spomendana vjernici iz dviju župa grada Novske, župe sv. Luke evangelista i župe bl. Alojzija Stepinca, skupili su se u samostan kod sestara Družbe Kćeri Milosrđa. Susret smo započeli molitvom časoslova i hvalama i zazivima nebeskom Ocu, kako ih je sastavila naša blaženica. Zagledani u blaženičine relikvije na oltaru i njezinu sliku vapili smo za njezin zagovor u nebeskog Oca za kršćansko jedinstvo, za mir u svijetu, za ljubav među ljudima. U procesiji smo otišli do pastoralnoga centra gdje se slave misna slavlja, umjesto u župnoj crkvi u kojoj su u tijeku građevinski radovi. Uz blaženici posvećenu pjesmu *Biseru iz malog Blata* tekla je procesija drvoredom kesteni što je pomalo podsjećala na Zlinje i njegov drvored lipa u Blatu. Blato je slikovito stiglo u Novsku, a Novska se preslikala u Blato. Opet su se povezale Dalmacija i Slavonija, kao nekad kada je blaženica iz kršne Dalmacije išla u prošnju hrane po plodnoj Slavoniji.

Euharistijsko je slavlje predslavio domaći sin, vlč. Dragoslav Kozić, župnik župe Preobraženja Gospodnjeg iz Bučja i kapelan u pakračkoj bolnici. U homiliji je kazao da je dobro da smo ponosni na hrvatske svece i blaženike. Važno je da se glas o njima sve više širi, a u tomu bismo i sami trebali sudjelovati. Prisjetio se starije bolesnice koja je na svom ormariću u bolničkoj sobi držala sliku bl. Marije Propetoga. Pitao ju je kako to da se moli upravo toj blaženici. Odgovorila mu je: »Molim joj se u za-

govor za svoju obitelj, djecu i unučad, jer je ona žena snažna pogleda!« I doista, s velike blaženičine slike na beatifikaciji odražava se njezin pogled, snažan i istodobno nježan.

Nakon popričesne molitve Poslanici Milosrđa izrekli su svoja obećanja i tako se učvrstili u odluci da žive Božje milosrđe i budu pronositelji njegove ljubavi tamo gdje žive i rade, da budu zauzeti članovi svojih župnih zajednica. Medaljica s blaženičinim moćima u obliku slova Tau, simbola pripadnosti velikoj franjevačkoj obitelji, zasjala je na njima jednako kao i njihov osmijeh koji im je ozario lica. I naši najmlađi članovi, Biseri Očeva milosrđa, ponosno su stajali i strpljivo čekali svoje medaljice. Oni zbilja jesu to što im ime govori – pravi Očevi biseri, biseri njegova milosrđa u moru ljudi koji nisu svjesni svoje djetinje pripadnosti Ocu. Njihova razigranost, prostodušnost i nevinost obasjale bi svaki kutak ove zemlje i učinile ga ljepšim i blagoslovljenijim. Oni možda jesu najmanji među nama u župi, ali su uistinu veliki jer im je srce puno Božje ljubavi.

Nakon euharistijskoga slavlja u samostanskom smo dvorištu krijepili i tijelo hranom i pićem koje su pripremili Poslanici Milosrđa i zborasi. Slavonska trpeza uvijek je bogata, a još i više kada je zaslađena dobrotom i velikodušnošću onih koji su odvojili vrijeme i pripremili potrebno. Vidjeli smo veliku ljubav na djelu i mir koji samo Gospodin može dati. Blaženica je bila malena žena u velikom svijetu, a učinila je puno jer je bila predana Isusovu milosrdnom srcu, ljubavi nebeskog Oca i nadahnućima Duha Svetoga. Novska je grad pun malenih ljudi velikoga srca. Upravo ti maleni prepoznaju blaženicu kao svoju Majku kojoj uvijek mogu doći. Slijedili su njezin poticaj sestrama: »Budite velike u ljubavi!« Te ljubavi u Novskoj u proslavi blaženičina spomendana nije nedostajalo.

s. M. Kristina Injić

Osijek

Prvi dan trodnevne priprave za spomendan bl. Marije Propetoga u osječkoj župi Svete Obitelji započeo je molitvom žalosnih otajstava krunice, uz blaženičina razmišljanja, a predmolile su sestre Kćeri Milosrđa. Euharistijsko je slavlje predslavio župnik fra Dragutin Bedeničić, a u propovijedi je kazao da je Marija Propetoga hrvatska blaženica koja je svojom karizmom unijela osvježenje u veliku i raznovrsnu franjevačku redovničku obitelj. Sloboda odlučivanja i prepuštanje volji Božjoj bila je jedna od njezinih odlika po kojima nam je dana kao duhovni uzor, da bismo s vjerom u Boga i mi mogli činiti milosrdna djela.

Po završetku euharistijskoga slavlja nekoćina djece iz osječke podružnice DV »Marija Petković« spontano su pristupila slici koja se nalazi ispred oltara i molila zagovornu molitvu blaženici »Bože, Oče dobri« i tako iskazala svoju ljubav i privrženost našoj blaženici.

Drugi dan trodnevne priprave za spomendan bl. Marije Propetoga u osječkoj župi Svete Obitelji započeo je pjesmom blaženici i njezinom molitvom »Hvale i zazivi nebeskome

Ocu» koje su predmolile sestre Kćeri Milosrđa, zajedno s gospođama iz skupine liturgijskih čitača. Euharistijsko je slavlje predslavio župni vikar fra Stjepan Hrkač, a propovijedao je o Isusu koji nije birao osposobljene za rad na njivi Gospodnjoj nego je osposobljavao pozvane. Jednako tako je i bl. Marija Propetoga s vjerom i ljubavlju prema Gospodinu hrabro kročila ovim svijetom i rasla u svetosti na koju nas potiče i hrabri svojim životom.

Euharistijsko su slavlje zaključila djeca iz osječke podružnice DV »Marija Petković« pjesmom »Marija je njeno ime« i tako iskreno i prostodušno iskazali čast svojoj blaženici.

Treći je dan priprave započeo pjesmom bl. Mariji Propetoga i molitvom krunice s blaženičinim razmatranjima. Euharistijsko je slavlje predslavio župnik Bedeničić, a u propovijedi je usporedio blaženičinu spremnost da odgovori na Božji poziv i odgovor nas vjernika te nas poučio da moramo biti oprezni da ne bismo stavili zemaljske sigurnosti iznad Božje volje. Blaženica je znala tko upravlja njezinim životom. Neka nam bude uzor u nasljedovanju Krista, kao što je njoj bio sv. Franjo koji je donosio radost gdje je bila žalost i svjetlo gdje je bila tmina. Euharistijsko se slavlje nastavilo u molitvi klanjanja Presvetom oltarskom sakramentu.

Hvalama i zazivima nebeskome Ocu koje je sastavila bl. Marija Propetoga započela je proslava njezina spomendana. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je župni vikar fra Stjepan Hrkač, a liturgijsko pjevanje predvodila su djeca iz osječke podružnice dječjeg vrtića »Marija Petković«. Misnik je govorio o blaženičinu životu, od njezina djetinjstva do proglašenja blaženom. U svakom je trenutku bila čvrsto oslonjena na Gospodina i Boga je ljubila iznad svega. Imala je jaku vjeru i odanom je ljubavlju skrbila za bližnjega u potrebi. Njezin svetački lik darovan nam je kao uzor u vjerničkome životu i trebamo je kao takvu častiti i biti joj što sličniji.

Nakon euharistijskoga slavlja vrtićka su djeca recitacijom i pjesmom čistila svoju blaženu zaštitnicu, a slavlje njezina spomendana nastavilo se uz zakusku u ugodnu razgovoru i druženju.

Kao blaženičine duhovne kćeri zahvalne smo milosrdnom Bogu na svim milostima koje nam je pružio i svima koji su sudjelovali u duhovnoj pripravi za slavlje njezina spomendana. Svim srcem molimo njezin zagovor za sve koji su potaknuti karizmom milosrđa da je što bolje žive u svome vjerničkome i redovničkome životu.

s. M. Anamarija Vuković

Plina – Stablina, Ploče

U župi Gospe Fatimske Plina – Stablina (Ploče) na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripremali smo se molitvom krunice i litanijama bl. Marije Propetoga prije euharistijskoga slavlja koje je predslavio župnik Kristijan Perković koji je govorio o blaženičinu životu i djelovanju, posebice ističući njezino predanje Bogu u služenju čovjeku u nevolji. Težila je

cijeli život da, što je moguće bolje, ostvari dvije Isusove zapovijedi ljubavi: prema Bogu i prema čovjeku. Tako je svoj život provela u darivanju sebe, osluškajući poticaje Duha Svetoga. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor. Poslije euharistijskoga slavlja sestre Kćeri Milosrđa i pjevačice pripremile su župljanima malu zakusku slaveći tako svoju blaženicu. Hvala svima koji su sudjelovali u proslavi blaženičina spomendana. Neka nas sve prati njezin zagovor u životnim potrebama.

s. M. Angelina Tokić

Pula

U naselju Veli Vrh u Puli, gdje je sjedište sestarske zajednice Družbe Kćeri Milosrđa i dječji vrtić »Marija Petković«, trodnevnom se duhovnom pripravom u župi Krista Spasitelja pripravljalo na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Večernja misna slavlja su predslavili župni vikar u Gologorici i okolnim župama Zoran Cetinić, župnik Galizane Vladimir Brizić i duhovnik u pulskom Biskupijskom misijskom sjemeništu »Redemptoris Mater« Josip Kolega, a misu spomendana župnik pulske župe Gospe od Mora Goran Levak, u zajedništvu s umirovljenim svećenikom Milivojem Korenom.

Predslavitelji slavlja su propovijedali o blaženici i svaki je istaknuo neku od njezinih osobina u služenju Bogu i čovjeku. Tako je Cetinić rekao da je postala blaženom prije svega zbog širenja Božje riječi, prihvaćanja drugoga takvim kakav jest, ljubeći ga te upoznavajući svoje slabosti i ostajući vjerna Bogu do kraja života. U svojoj skromnosti posve je povjerovala onomu koji ju je mogao spasiti i koji je nikad nije iznevjerio. Brizić je govorio o blaženičinoj obitelji u kojoj je primila odgoj i čvrste temelje vjere i nastavio promišljati o današnjim obiteljima koje su često u krizi jer se gube one prave vrijednosti. Odgoj se prepušta institucijama, dok su roditelji postali taksisti i donatori svojoj djeci. Kolega je govorio o ulozi oca u obitelji koji bi svojoj djeci trebao biti oslonac i posredovati osjećaj sigurnosti. Djetetu otac posreduje blizinu, autoritet, čvrstinu i ljubav, a danas se to većinom razvodnilo i izgubilo. Blaženica je u svom ocu upoznala autoritet ljubavi i to je iskustvo ljubavi prelila na Boga Oca kojega je od malena ljubila svim srcem i kojem se sva predala. Levak je govorio o njezinoj čežnji za svetosti i kako je znala svojim sestrama reći da nije dostatno zaustaviti se samo na želji, već je i živjeti »ljubeći Boga i bližnjega svoga«. Hvalio je njezinu poniznost koja se očitovala i u tomu što

za sebe nije htjela nikakve slave nego je uvijek Bogu govorila: »Ova je družba tvoje djelo.« Bila je strpljiva u bolesti, blaga u postupanju sa sestrama i odlučna u brizi za njih. Sve što je radila htjela je da bude na veću slavu Božju, željela je samo biti sredstvo kojim će Bog ispisati svetost u svijetu i očitovati ljubav prema čovjeku.

Prije završnoga blagoslova mise spomendana djeca iz vrtića »Marija Petković« pjevala su i recitirala u čast svoje zaštitnice. Njihova radost i polet u izvedbi, ali i prisutnost roditelja, djedova i baka u slavlju blaženičina spomendana, najbolji su pokazatelj sustavnoga i kvalitetnog odgoja, a nadasve ljubavi koju sestre i odgajateljice unose u rad s tim mališanima. Vjerujemo da će ih i kao odrasle ljude, u ne tako dalekoj budućnosti, kad imadnu ključne uloge u društvu, pratiti svijest o vrijednostima koje su stekli u vrtiću u karizmi ove velike žene i blaženice.

Misno je slavlje završeno blagoslovom s blaženičnim relikvijama, a na sudjelovanju u pripravi slavlja blaženičina spomendana zahvalila je s. M. Antonija Tijardović, ravnateljica pulskoga vrtića i predstojnica zajednice sestara Družbe Kćeri Milosrđa.

Split

U župi Pomoćnice kršćana na Kmanu u Splitu Božji se narod okupljao tri večeri uoči blaženičina spomendana na pobožnost i euharistijsko slavlje kao duhovnu pripravu. Misna slavlja trodnevnice predvodio je salezijanac Božo Grbeš i u svojim propovijedima govorio o blaženičinoj ljubavi prema Bogu Ocu. Misu spomendana predslavio je franjevac Stipe Nimac i govorio o vrednotama koje je živio sv. Franjo, a onda i naša blaženica po uzoru na njega, budućći da je bila franjevka pa je pojasnio da je osoba uvijek u prvom planu i da su svi zakoni i zapovijedi u službi dostojanstva ljudske osobe, njezina

prava, suvereniteta i slobode: »Svaka osoba, ma koliko bila grešna i grijeshila, ne smije biti isključena. Uvijek ima šanse da se popravi.« A na upit kako se danas može živjeti tu duhovnost, kazao je da treba slijediti zlatno pravilo: »Ne čini drugome što ne bi želio da drugi čini tebi. Čovjek ako čini dobro osjeća radost, a ako čini loše, muči ga savjest.« Kazao je da je u nasljedovanju Isusa Krista pitanje nad pitanjima: Tko je moj bližnji? i odgovorio: »Bližnji je svaki čovjek s kojim se susrećeš i koji je potreban tvoje pomoći.« Služenje čovjeku u potrebi, koje je odlikovalo našu blaženicu, bilo je važno i Isusu koji je za sebe rekao: »Nisam došao da mi služe nego da služim.« Ako zajednica, bilo obiteljska bilo redovnička, ne služi, onda ne služi ničemu.

Kršćanska se ljubav očituje u ovome: »Što god ste učinili jednom od ovih najmanjih, meni ste učinili.« Kršćanin je dužan u svakom čovjeku vidjeti Isusa Krista, bezuvjetno živjeti, bezuvjetno činiti dobro, bezuvjetno praštati i bezuvjetno posredovati Božje milosrđe.

Župni je zbor predvodio liturgijsko pjevanje, a djeca vrtića »Marija Petković« sudjelovala su na svoj način u slavlju.

*Iva Mrše, odgojiteljica u dječjem vrtiću
»Marija Petković«, podružnica Split*

Subotica

U župi sv. Roka u Subotici devetnica je prethodila proslavi spomendana bl. Marije Propetoga. Župnik mons. dr. sc. Andrija Anišić je misu prvoga dana devetnice prikazao na nakane svih štovatelja bl. Marije Propetoga u našoj župi. Uz to se posebice molilo blaženičin zagovor za one koji traže posao i za one koji imaju financijskih problema. Sljedećih se dana molilo za duhovna zvanja u Družbi Kćeri Milosrđa, za djecu i obitelji, za misije i novu evangelizaciju, za starije i bolesne...

Prije misnoga slavlja spomendana djeca su uprizorila dolazak Marije Propetoga u našu župu i njezino viđenje izgradnje samostana njezine družbe uz župnu crkvu koji i danas postoji i u kojem njezine duhovne kćeri i dalje žive karizmu milosrđa. Slavlje je bilo u znaku djece, jer su sudjelovala oba subotička vrtića koja nose blaženičino ime (»Marija Petković – Sunčica« i »Marija Petković – Biser«), sa svojim odgajateljicama, te i Subotički oratorij, pa je crkva sv. Roka bila ispunjena djecom.

Misno je slavlje predstavio naš župnik u zajedništvu sa župnikom iz Sonte Josipom Kujundžićem i župnim vikarom iz Horgoša Tomislavom Vojnićem Mijatovom. Liturgijsko pjevanje predvodili VIS »Ritam vjere« i Molitvena zajednice »Proroci«, uz podršku više od 150 djece.

Predstojnica sestarske zajednice Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Silvana Milan zahvalila je na slavlju i s radošću istaknula da njihove sestre u ovoj župi djeluju već 92 godine, uglavnom u radu s djecom i staricama. Slavljenički agape se nastavio u dvorištu župne crkve, gdje su djeca Subotičkog oratorija prikazala dio svoga petodnevnog rada.

Ž. V.

Ugljan

Spomendan bl. Marije Propetoga proslavljen je i u samostanskoj crkvi sv. Jeronima u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Ugljanu na otoku Ugljanu. Euharistijsko je slavlje predstavio župnik župe Gospe od Ružarija u Preku Boris Pedić. Na slavlje su pridošli mnogi vjernici iz Poljane i Preka, mjesta na otoku Ugljanu gdje su sestre Družbe Kćeri Milosrđa dugo djelovale. Uz to je živa i uspomena na blagopokojnoga biskupa dubrovačkoga mons. Josipa Marčelića, rodnom iz Preka, koji je imao ključnu ulogu u

fra Matom Topićem, a propovijedao je o blaženici koja je, zajedno sa svojim duhovnim kćerima, uvijek nalazila vremena za najpotrebnije u svojoj sredini.

Upriličena je i prodajna izložba rukotvorina koje su izradile članice župnoga zbora, a prikupljene priloge namijenili smo Zakladi »Bl. Marija Petković« koja se skrbi za djecu školarce iz siromašnijih obitelji.

s. M. Helena Bakula

utemeljenu Družbe Kćeri Milosrđa svojim vodstvom tada mlade djevojke Marije Propetoga iz Blata. Biskup je i pokopan u preškoj župnoj crkvi Gospe od Ružarija. Blaženica je uvijek isticala biskupovu ulogu u osnutku svoje družbe i smatrala ga suutemeljiteljem. Svoje je sestre odgajala u poštovanju takvoga biskupa. Zahvalni smo Bogu što je uspomena na našu majku utemeljiteljicu tako rado štovana u vjernom Božjem puku. Zato, zajedno s njom rado kličemo: »Sve za Isusa, na slavu Oca!«

Uskoplje

U župi Uznesenja Marijina u Uskoplju svečano smo proslavili spomendan bl. Marije Propetoga kojem je prethodila trodnevna duhovna priprava. U njoj su sudjelovali Biseri Očeva milosrđa i župni zbor. Molili smo krunicu Blažene Djevice Marije, blaženičine Hvale i zazive nebeskom Ocu te njoj posvećene litanije. Misu spomendana predslavio je fra Nikola Matošević, u zajedništvu s fra Josipom Matijanićem i

Valpovo

Za ovogodišnju proslavu spomendana svoje majke utemeljiteljice sestre Družbe Kćeri Milosrđa, koje u našoj župi djeluju šezdesetak godina, zajedno sa župnikom Zvonkom Mrakom i župnim vikarom Lukom Čosićem, potaknule su župljane na trodnevnu duhovnu pripravu.

Svete je mise u trodnevnici predslavio župni vikar, a prije mise je bila pobožnost u kojoj se molila krunica i litanije bl. Marije Propetoga, a u misi je bila i pjevana molitva časoslova. Sestre su pripremile i prigodnu izložbu o stogodišnjem pastoralnom djelovanju Hrvatske provincije Krista Kralja svoje družbe, koja je bila postavljena u pastoralnom centru i župnoj crkvi.

Svečano euharistijsko slavlje spomendana predslavio je mladomisnik đakovačko-osječke nadbiskupije Bruno Diklić u zajedništvo s našim župnim vikarom, a pjevanje je predvodio župni pjevački zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro. Tumačeći evanđeosku prisposobu o bogatom mladiću (Mk 10,17-27) misnik je ista-

knuo da ljudsko srce ne smije biti podijeljeno između Boga i materijalnoga bogatstva te da svaka navezanost na ovozemaljsko i materijalno nužno rađa nezadovoljstvom i razočaranjem. »Kada naizgled izgubimo sve, tek se tada oslobađamo navezanosti i u konačnici možemo pronaći Isusa koji je izvor radosti i punine života. Dajući mi zapravo primamo, a gubeći mi zapravo dobivamo.« Bogati je mladić živio čestito i pošteno, ali nije imao snage učiniti korak više u svom duhovnom životu jer je bio navezan na ono materijalno. »I mi često u svome životu uočavamo da smo navezani na stvari, ljude, događaje i pojave i da u njima tražimo svoju sigurnost. Svjesni smo toga što bismo zapravo trebali činiti, ali pred stvarnim životnim izazovima često zastanemo i ne znamo kako dalje. Ono što nas na našem vjerničkom putu hrabri i daje snagu našim životnim koracima jesu životi svetaca, baš kao što je lik Marije Propetoga, hrvatske blaženice i gotovo naše suvremenice.« Mladomisnik je ovu našu blaženicu predstavio kao ženu vrijednu divljenja, onu koja je imala odvažnosti i snage učiniti u svom vremenu naizgled nemoguće – otvarati škole, sirotišta, samostane...

Na kraju misnoga slavlja mladomisnik je davao pojedinačni mladomisnički blagoslov.

Blaženka Škrlec, župna dopisnica

Vancouver, Kanada

U župi Prečistoga Srca Marijina u Vancouveru svake se godine slavi spomendan bl. Marije Propetoga, a ove je godine to posebna proslava jer se naše sestre Kćeri Milosrđa, nakon 50 godina djelovanja, vraćaju u domovinu i zatvaraju ovu svoju kuću.

Na spomendan bl. Marije Propetoga fra Dujo Boban je slavio svete mise ujutro i navečer, a prethodne je nedjelje potaknuo župljane da dođu na proslavu blaženičina spomendana, da sa

sestrama proslave dan njihove utemeljiteljice. Propovijedao je o blaženici, njezinu djelovanju i svetačkom životu. Na oltaru su bile izložene blaženičine moći. Okupio se lijep broj vjernika, članova zbora i skupine Poslanika Milosrđa. Fra Dujo je zahvalio sestrama na njihovu radu u župi tijekom svih tih godina. Misniku je s. M. Lea Brusač zahvalila na svečanoj svetoj misi koja se slavila za njihove pokojne sestre koje su djelovale u župi u tih 50 godina. Poslije mise svi su bili pozvani na druženje u samostanskom dvorištu, uz kolače koje su darovali Poslanici Milosrđa.

Molimo za sretan povratak naših sestara u domovinu i nastavak djelovanja u karizmi milosrđa, a za Poslanike Milosrđa da nastave živjeti i raditi u toj karizmi milosrđa marljivim radom i pomoći našoj župi.

Biserka Lupetin, tajnica Poslanika Milosrđa

Zadar

Proslavi spomendana bl. Marije Propetoga u Zadru prethodila je trodnevnicu u crkvi sv. Šime, a svete mise svih dana predslavio je mons. Josip Lenkić, upravitelj svetišta i generalni vikar Zadarske nadbiskupije. Na temelju izvadaka iz blaženičinih rukopisa propovijedao je o njezinu odnosu s Gospodinom. Kao najvažniju životnu odluku istaknuo je opredjeljenje za Krista. Vrijedilo je to za blaženičin život i vrijedi za svakog vjernika.

Misno slavlje spomendana završilo je pjevanjem himna »Marija dijete«, a misnik je predvodio molitvu Presvetom Trojstvu za zagovor bl. Marije Propetoga i puk blagoslovio blaženičinim relikvijama.

Zagreb – župa sv. Josipa radnika, Trešnjevka

U župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga na koji su se župljani pripravili trodnevnicom. Pobožnost uoči mise predvodili su Poslanici Milosrđa koji su prvoga dana molili krunicu Blažene Djevice Marije, a drugoga dana,

zajedno s muškom molitvenom zajednicom sv. Josipa, kronicu sv. Josipa, oba puta uz blaženičina promišljanja. Trećega dana pripreve pripre mise je bilo klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu. Na spomendan je bila pobožnost Isusu i blaženičine litanije.

Prva dva dana trodnevnice misu je vodio župni vikar Marko Čolić, treći dan mladomisnik Vatroslav Siketić, a na sam spomendan mladomisnik Višeslav Foretić, zajedno s našim župnikom Damirom Ocvirkom. Propovijedima su svakodnevno povezivali evanđelje i djelovanje bl. Marije Propetoga, koja je ostavila jasan primjer nasljedovanja Isusa u skladu s potrebama ljudi svoga vremena i tako postala

primjer odaziva Gospodnjem pozivu i činjenja djela milosrđa primjereno dotičnom podneblju. Važna su djela, a ne samo riječi. Vjernici često svojim riječima odbijaju one koje žele pridobiti za Krista, dok se djelima i praštanjem duše uvijek privlače Kristu.

Tijekom pobožnosti i svetih misa pridružila nam se i molitvena zajednica Misionara Milosrdnog Isusa, a pjevale su članice Zbora gospođa. Nakon svete mise uoči blagdana i na sam blagdan primili smo mladomisnički blagoslov i častili blaženičine relikvije. Slavlje smo završili u radosnom zajedništvu ispred crkve.

Dubravka Zavrtnik, Poslanica Milosrđa

Zagreb – župa sv. Mirka, Šestine

U crkvi sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama trodnevnica je prethodila proslavi spomendana bl. Marije Propetoga. Prvi dan pripreve misu je predvodio svećenik Križevačke eparhije Danijel Hranilović, u suslavlju šestinskoga župnika Roberta Šretera i mons. Enca Rodinisa, dok je liturgijsko pjevanje predvodio dječji zbor. Propovjednik je u središte razmatranja stavio obitelj kao rasadište duhovnih zvanja, kao temeljnu stanicu iz koje se razvija dobro za ovo društvo i našu domovinu. Pozvani smo moliti za svetost naših obitelji i za naše mlade koji se lome u promišljanju o tome da napuste domovi-

nu radi boljega života. Drugi dan trodnevnice misno je slavlje predslavio Mile Miljko, u zajedništvu sa župnikom Šreterom i mons. Rodinisom, a liturgijsko je pjevanje predvodio zbor mladih. Samo nam prava, istinska ljubav otvara oči i čisti srca, samo nam ljubav daje prepoznati Boga, a tako je živjela, djelovala i poučavala naša blaženica, kazao je misnik. »Na zidu samostana u Korčuli piše: 'Bogu, rodu, redu i narodu.' Značenje se toga napisa može iščitati u smislu da će živjeti i opstati samo ona zajednica koja je spremna sve dati iz ljubavi prema Bogu, rodu, redu i svome narodu.« Potaknuo je vjernike da zamole Gospodina da se nikad ne ugase želje za takvom vatrom ljubavi koja će zapaliti mnoga srca, po blaženičinu zagovoru. Misno je slavlje trećega dana predslavio policijski kapelan Marin Drago Kozić, u zajedništvu s mjesnim župnikom Šreterom, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor. Molitva krunice, razmatranja i litanije, prethodili su euharistijskom slavlju. U propovijedi je podsjetio na riječi sv. Ivana Pavla II. sa slavlja beatifikacije u Dubrovniku, kojima se osobito obratio ženama

koje žive posvećenim životom i nasljeđuju Krista: »Nemojte se umoriti vjerno odgovarajući na jedinu ljubav svoga života.«

Župa sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama i duhovne kćeri bl. Marije Propetoga koje u njoj djeluju više od 80 godina svečano su proslavile blaženičin spomendan. Slavlje je započelo u samostanskoj kapelici molitvom i pobožnošću pred blaženičinim relikvijama koje je u procesiji do župne crkve nosio župnik Šreter koji je i predslavio misno slavlje, u zajedništvu s Milom Miljkom i Danijelom Hranilovićem. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor, uz orguljsku pratnju maestra Bože Ljubenka. Propovijedao je o svecima koji se u svome vjerničkom životu nisu zadovoljavali onim najmanjim izvršavanjem evanđeoskih savjeta. Oni su uvijek težili prema onom višem i savršenijem, jer su bili svjesni Božje veličine i njegove ljubavi. Uvijek su željeli sve više i više mu se približavati i puštati ga u svoj život. Takva je bila i naša Marija Propetoga. Doživjela je Boga koji ju je od najranijega djetinjstva privlačio svojom ljubavlju i dala mu je najviše što je mogla, sav svoj život i to u neizmjernu povjerenju u njegovo vodstvo. Ona nam pokazuje da je to moguće i ostvarivo, samo treba imati iskrenu želju i slijediti Isusa Krista.

Blaženičine moći izložene su na čašćenje, a kućna predstojnica samostana Družbe Kćeri Milosrđa u Šestinama s. M. Jelena Krilić zahvalila je dobrome Bogu i svima koji su doprinijeli u trodnevnoj duhovnoj pripravi i slavlju spomendana bl. Marije Propetoga i pozvala na prigodno zajedništvo nakon mise.

Zagreb – župa sv. Petra apostola

Nakon trodnevne priprave župa sv. Petra apostola u Zagrebu proslavila je spomendan bl. Marije Propetoga. Mise trodnevnice predslavili su domaći župnik Josip Golubić, župnik župe sv. Ivana Krstitelja sa zagrebačke Nove Vesi

Ivan Lastovčić i fra Smiljan Berišić, gvardijan samostana franjevac sa zagrebačkog Kaptola. Misu spomendana, u zajedništvu s domaćim župnikom, predslavio je dr. sc. Denis Barić koji je u propovijedi između ostalo rekao i ovo: »Na nama je da se po ne znam koji put upitamo što nam život i djelo bl. Marije Propetoga poručuju. Ona govori svakome od nas da ni u kojem vremenu ne trebamo zatomiti svoje srce, već da vlastiti život darujemo Bogu služenjem u obite-

lji, društvu ili crkvenoj zajednici. Ona nas poziva na promišljanja o ženi, bila ona djevojka, supruga, majka ili redovnica, pogotovo u ovo vrijeme kad se ne cijeni uloga supruge, majke ili redovnice. Zato, zagledani u blaženičin lik, molimo je da nam pomogne da ne izgubimo vjeru u Isusa Krista.«

Spomendan svoje blaženice posebno su svečano obilježila djeca vrtića »Marija Petković« iz Zagreba koja su predmolila krunicu i recitacije i pjevali u misi, a za to ih je pripremala s. M. Jasna Crnković. U pripremama su učili o blaženici i njezinu misijskome poslanju u Latinskoj Americi. Najmlađi su od svojih teta odgajateljica dobili prigodne narukvice i zaslادili se. Druženje je nastavljeno u crkvenom dvorištu.

Vlatka Polšak Palatinuš

Zemunik

U župnoj crkvi Kraljice mira – Kraljice Hrvata u Donjem Zemuniku proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga. Euharistijsko je slavlje predslavio župnik Gašpar Dodić, u zajedništvu sa župnikom župe sv. Mihovila iz Galovca Mladenom Kačana. Liturgijsko su pjevanje predvodili veliki župni zbor i dječji župni zbor, a djeca su recitala u čast bl. Marije Propetoga. Slavlje je nastavljeno u druženju u župnoj dvorani.

s. M. Vladislava Terzić

s. M. Kristina Injić od Križa

Doživotni zavjeti i deset zlatnih sestara u Družbi Kćeri Milosrđa

Na blagdan Preobraženja Gospodnjega, 6. kolovoza 2021., na poluotoku Prižbi nedaleko od Blata na Korčuli, održane su svečanosti Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje. Deset je sestara slavilo pedeset godina vjernosti i odanosti u zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće. Zlatne sestre jubilarke su: s. M. Hvalimira Drmić, s. M. Zrinka Glavaš, s. M. Milanka Juričević, s. M. Javorka Karatović, s. M. Domagoja Marić, s. M. Ilijana Markanović, s. M. Srebrenka Paleka i s. M. Slavojka Pranjić, te dvije sestre iz Italije s. M. Plamenka Ivandić i s. M. Spasomira Sučić koje zbog pandemije koronavirusa nisu sudjelovale u slavlju.

Doživotne redovničke zavjete položile su s. M. Kristina Injić i s. M. Anamarija Vuković.

Svečanost je započela u šumici poluotočica Prižba na mjestu gdje je u kolovozu 1919. utemeljiteljica Družbe bl. Marija Propetoga Isusa Petković pisala ustanove svoje družbe. To je mjesto obilježeno križem s hrvatskim pletrom i otvorenom knjigom isklesanima u bijelom mramoru. Podno borova, uz tirkizno more, u tišini uvale, na tom mjestu natopljenu sjećanjem na blaženu majku utemeljiteljicu i začetke svoje družbe sestre su započele svečanu proslavu svojih redovničkih zavjeta. Nakon govora s. M. Anamarije Vuković provincijalna je

predstojnica s. M. Emila Barbarić čestitala sestrama zlatnoga jubileja na ustrajnosti i vjernosti, a mlade sestre pred polaganjem doživotnih zavjeta ohrabrila je majčinskom ljubavlju i skrbi. Svečarice i uzvanici od toga spomen-mjesta u procesiji su došli u samostansko dvorište gdje se nastavila svečanost.

U zajedništvu sa župnikom župe Svih svetih u Blatu Željkom Kovačevićem, župnikom župe sv. Petra u Ivanić-Gradu Brankom Koretićem, župnikom župe sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama Robertom Šreterom i Milom Miljkom euharistijsko je slavlje predslavio franjevac Domagoj Volarević koji je u homiliji istaknuo važ-

nost osame na koju je Isus pozvao učenike prije svoga preobraženja. Blagdan Preobraženja nas kao vjernike poziva da upoznamo sebe kao one koji su stvoreni na sliku Božju. Nakon litanija svih svetih franjevačkoga reda, u ruke provincijalne predstojnice dvije su sestre položile doživotne zavjete, a sestre zlatnoga jubileja obnovile su svoje redovničke zavjete vjernosti Kristu poslije pedeset godina služenja.

Blagdan Preobraženja Gospodnjega poziva nas da uđemo u Isusovu prisutnost, u nebesku radost, onu po kojoj je bl. Marija Propetoga svjedočila: »Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca!«

Željana Lučić,
voditeljica dječjeg kampa

Na šumovitu otoku Šipanu, uz župnu crkvu sv. Marije u Pakljeni, i uz stari benediktinski samostan sv. Mihajla, održana su četiri turnusa petodnevnoga dječjeg kampa u organizaciji Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju dubrovačke biskupije. U svakome turnusu sudjelovalo je 30 do 35 djece od 5. do 8. razreda osnovnih škola s područja biskupije.

Nakon cijele godine izloženosti raznim ekranima, bilo u nastavi na daljinu ili u slobodnom vremenu, te raznim drugim ograničenjima zbog opće situacije u pandemiji, djeci je ovog ljeta upravo ponuda tjedna bez ekrana, u suživotu s prirodom i druženju licem u lice, bila osobito potrebna.

Peti dječji kamp na Šipanu

Petodnevnim kampom djeca su gradila zajedništvo u katehezama pod naslovom: *Rastimo u milosrđu poput bl. Marije Propetoga*. Ove smo godine htjeli da se djeca više upoznaju s ovom našom blaženicom i njezinom Družbom Kćeri Milosrđa koju je utemeljila u Blatu na Korčuli, a 4. listopada 2020. proslavili su svoju stotu obljetnicu.

Rad se kampa vodi načelima kršćanske pedagogije i promiče kršćanske vrijednosti, a sastoji se od molitve, pjesme, raznih aktivnosti za rast u vjeri, radionica za upoznavanje sebe i drugih te izgradnje zajedništva i međusobne solidarnosti, igara i istraživačkih zadataka u prirodi, kreativnih radionica, odmora, sportsko-rekreativnih igara i druženja. Budući da je ovo već peti dječji kamp na Šipanu, neki sudionici prvotnih susreta dozreli su za animatore. Svi su sudionici zahvalni za tako lijepo i korisno provedeno vrijeme – hvala Bogu, organizatorima i animatorima. Sudjelovali su i neki srednjoškolci, vjeroučitelji, studenti, kao i bogoslovi dubrovačke i mostarsko-duvanjske biskupije i zagrebačke nadbiskupije.

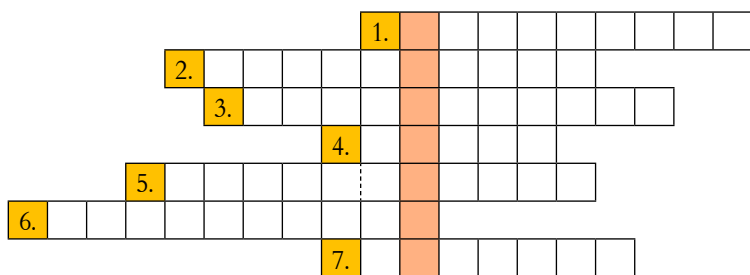
Zahvalni smo svećenicima koji su došli na otok i omogućili nam slavljenje euharistije i primanje sakramenata. Osobita zahvala župniku, domaćinu ovog kampiranja Jerku Banu za tehničku podršku i dobrodošlicu te vatrogascima sa Šipana koji su pomogli u nestašici vode kao i

Romeu Boroje te Caritasu dubrovačke biskupije na svesrdnoj materijalnoj pomoći da ne osjetimo oskudice u onome najpotrebnijemu.

Ova su četiri tjedna bila ispunjena bogatim sadržajima i izuzetnim zajedništvom koje se gradilo na kršćanskim temeljima. Lijepo je bilo vidjeti volontere koji su svoj godišnji odmor darovali u službi drugoga. Oduševljena sam djecom koja su prihvatila izazove i prilagodila se vremenu bez mobitela, izvan udobnosti vlastitoga doma, prihvatanju različitosti među vršnjacima, različitosti generacija, novim pravilima, a nadasve cijenim njihov trud da upoznaju Boga kroz igru, molitvu i zajedništvo. Divno je vidjeti kako u malo vremena neka zajednica raste u molitvi, radu i igri. Hvala svim sudionicima na tom iskustvu koje nas je još više približilo Bogu i čovjeku.

Križaljka

1. Sestra polaganjem redovničkih zavjeta postaje Kristova _____.
2. Jedan od triju redovničkih zavjeta kojem se odriče raspolaganjem materijalnim dobrima.
3. Općenit naziv za zajedništvo u samostanskim zajednicama.
4. Jedna od triju stožernih kreposti.
5. Drugi naziv za redovnicu.
6. Jedan od triju redovničkih zavjeta u kojem se podlaže vlastita volja kako bi sestrinskim životom redovnice bile svjedokom rasta istinske slobode.
7. Jedan od triju redovničkih zavjeta u kojem se očituje ljubav prema Gospodinu i izražava otajstvo sjedinjenja zaručnice sa svojim vječnim Zaručnikom.

RJEŠENJE: Redovnički _____.

**Molitva
bl. Mariji Propetoga**

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatra svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanijima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Neliya Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 36 797; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovnica i ovitak – procesija blatskim ulicama na blagdan
bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2021.

Drage sestre! I danas postoje tolike »kuće koje gore«, mjesta koja trebaju Boga ili, jednostavno, srce koje zna prihvatiti i slušati. Želim vam da imate hrabrost svoje majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga, i da idete tražiti ona mjesta na kojima su pomoć, utjeha i milosrđe najpotrebniji. I naći ćete stotinu očeva, majki, sestara, braće, polja i vječni život!

*Iz propovijedi mons. Giorgia Lingue,
na blagdan bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2021. u Blatu*